

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2558/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Михајловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и Д.О.О. „Парк - Систем“ Стајићево, чији је заједнички пуномоћник Дане Лужаић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2193/21 од 10.11.2021. године, у седници већа одржаној 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2193/21 од 10.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2193/21 од 10.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2193/21 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 479/21 (2018) од 05.05.2021. године, у побијаном обавезујућем делу, којим су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 4.417.764,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2018. године до исплате и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 566.026,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужених, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације („Службени лист ФНРЈ”, бр. 86/46, 105/46, 96/47), параграфа Грађанског законика за Краљевину Србију и Закона о облигационим односима, цитираних у образложењу првостепене пресуде, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате дуг по основу зараде тужиоца из пословне сарадње странака, која је оценом доказа утврђено да је имала обележје ортаклука. Тужилац, као физичко лице је са туженим ББ, као предузетником, постигао усмени споразум око свих битних елемената уговора о ортаклуку, односно усменим путем су постигли договор о улагању рада и имовине ради обављања послова агенције за превоз робе, преко СУР „Бифе парк“ и тим путем стицања и расподеле добити, који договор је функционисао од 2011. године до 2018. године, а наставио је да се реализује између тужиоца и туженог Д.О.О. „Парк - Систем“ Стајићево и након промене правне форме СУР „Бифе парк“, условљене повећаним обимом посла на који се ортаклук односи. Висина дуга утврђена је оценом изведених доказа, пре свега из писане неоспорене документације у списима - e-mailа упућеног тужиоцу од ВВ, књиговође, од 19.01.2018. године, која је по саопштењу тужиоца од 17.01.2018. године да жели да изађе из посла и по налогу туженог ББ обрачунала неисплаћени износ зараде тужиоца и исказа саслушаног сведока ВВ, због чега је одбијен предлог за извођење доказа вештачењем на околност висине дуга.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени нису уз ревизију доставили правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији. Поред тога, примена института изузетне дозвољености ревизије је резервисана за питања из домена примене материјалног права. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.07.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 4.417.764,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро=118,0230 динара) представља динарску противвредност 37.431,38 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужених није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић